

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sim@sim.dk
www.sim.dk

Sagsnr.
2016 - 2098

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg har d. 7. marts 2016 stillet følgende spørgsmål nr. 211 (alm. del) til social- og indenrigsministeren, som hermed besvares.

Doknr.
331012

Spørgsmål nr. 211:

Dato
22-03-2016

”Vil ministeren redegøre for, om det er muligt i forbindelse med en § 50-undersøgelse at lave en forældrevevneundersøgelse af samværsforælderen eller på anden vis inddrage samværsforælderen i undersøgelsen, hvis samværsforælderen bor i en anden kommune? Kan samværsforælderen nægte at deltage eller indgå i en § 50 undersøgelse, hvis det er barnets bopælskommune, der foretager undersøgelsen, og samværsforælderen bor i en anden kommune?”

Svar:

Når en kommune finder, at et barn eller en ung kan have behov for særlig støtte, skal kommunen iværksætte en børnefaglig undersøgelse efter reglerne i servicelovens § 50. Det er efter reglerne i retssikkerhedsloven som hovedregel forældremyndighedsindehaverens opholdskommune, der har pligt til at handle i sagen. Hvis forældre, der begge har del i forældremyndigheden, bor i hver sin kommune, har begge kommuner pligt og ret til at handle. Det vil derfor bero på en konkret vurdering, hvilken kommune, der skal handle i forhold til at undersøge og træffe afgørelse i den enkelte sag om særlig støtte. Det fremgår af vejledning om retssikkerhed og administration på det sociale område, at der i denne vurdering f. eks. kan lægges vægt på, hvor barnet er folkeregistertilmeldt. Der kan også lægges vægt på, hvem af forældrene barnet har mest kontakt med og graden af de implicerede kommuners kontakt med forældrene.

Den børnefaglige undersøgelse skal afdække ressourcer og problemer hos barnet, familien og netværket og skal omfatte barnets eller den unges udvikling og adfærd, familieforhold, skoleforhold, sundhedsforhold, fritidsforhold og venskaber samt andre relevante forhold. Undersøgelsen gennemføres så vidt muligt i samarbejde med forældremyndighedsindehaveren og den unge, der er fyldt 15 år. Der er dermed ikke krav om samtykke i forbindelse med børnefaglige undersøgelser, men for at sikre det bedst mulige udbytte af undersøgelsen er udgangspunktet, at kommunen aktivt skal søge at opnå dialog med familien.

Hvis den ene eller begge forældre ikke ønsker at deltage i en psykologisk undersøgelse af forældrenes kompetencer, der er iværksat som led i den børnefaglige undersøgelse, er det op til kommunen at oplyse forældrene om konsekvenserne heraf og at vurdere, hvordan ressourcer og problemer hos barnet, familien og netværket i stedet kan belyses.

I forlængelse heraf kan det oplyses, at hvis der er behov for at indhente oplysninger f.eks. fra læge, daginstitution eller skole til brug for den børnefaglige undersøgelse, skal kommunen søge at indhente samtykke efter reglerne i retssikkerhedsloven. For at

forhindre, at forældremyndighedsindehaverens manglende samarbejde eller afvisning af kontakt med kommunen bliver en barriere for at få undersøgt barnets forhold og dermed for at kunne give den nødvendige støtte, giver retssikkerhedsloven dog kommunen mulighed for at indhente de nødvendige oplysninger til brug for en børnefaglig undersøgelse uden samtykke.

Med venlig hilsen
Karen Ellemann